

Kniha proroka Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo dvadsaťtri

Jeff Pippenger

2026-01-04

Číslo dvadsaťtri

V dvadsiatom druhom článku som napísal: „Potom je v jedenástej kapitole rodokmeň vyvoleného ľudu predstavený desiatimi menami od Šéma po Abrama. Jedenásta kapitola je príbehom babylonskej veže, ale aj rodokmeňom vyvoleného ľudu, ako ho predstavuje Abrahám. Jedenásta kapitola uvádza vyvolený ľud, ktorý mal vstúpiť do trojnásobnej zmluvy s Bohom. Tretím a záverečným krokom bola Izákova obeta v dvadsiatej druhej kapitole. Kapitola „jedenást“ je začiatkom alfa a kapitola „dvadsaťdva“ je zakončením omega. Viera potrebná na to, aby človek počul Boží hlas vo význame mien, sa nijako nelíši od viery potrebnej na to, aby počul Jeho hlas v číslovaní Jeho Slova.“

Jedenásta kapitola predstavuje Kainovu zmluvu a Ábelovu zmluvu. V priebehu rokov sme opakovane ukazovali, že prorocké charakteristiky babylonskej veže predstavujú falošnú zmluvu. Po potope došlo k zmene dispensácií: pred potopou sa uctievalo pri bráne Edenu a po potope sa malo uctievať pri oltári. Oltár mal konkrétne biblické požiadavky. Musel byť postavený z prírodného kameňa, bez akéhokoľvek ľudského osekávania či opracúvania kameňa. Musel byť kameň na kameni, bez malty.

Účelom veže bolo urobiť Nimródovým druhom meno, ktoré predstavuje charakter. Vo veži vidíme človeka, ako sa pokúša spasť sám seba a vyvyšovať sa ako bohovia nebies. Veža je symbolom cirkvi, ktorá sa domnieva, že sa môže spasť sama a že má byť vyvýšená, tak ako to robí desať kráľov v Žalme 83, keď pri zlom spolčení biblického proroctva, ku ktorému dochádza pri nedeľnom zákone, vyvyšujú pápežskú hlavu.

Pieseň alebo žalm Ásafov. Nezamlčuj, ó Bože; neumlčuj sa a neostaň nečinný, ó Bože. Lebo, hľa, tvoji nepriatelia sa rozbúrajú a tí, ktorí ťa nenávidia, pozdvihli hlavu. Žalmy 83:1, 2.

Svet bol práve zničený Noachovou potopou a dôvodom, prečo Boh ukončil čas milosti pre predpotopný svet, bolo to, že zmýšľanie človeka sa stalo ustavične zlým. Biblia hovorí o jednote rôznymi spôsobmi, pričom jedným z nich je vidieť „z očí do očí“. Či môžu dvaja kráčať spolu, ak nie sú zajedno?

Prosím vás však, bratia, pre meno nášho Pána Ježiša Krista, aby ste všetci hovorili to isté a aby medzi vami neboli roztržky, ale aby ste boli dokonale spojení v tom istom zmýšľaní a v tom istom úsudku. 1 Korinťanom 1,10.

Keď Boh pri súde nad Nimródovým kráľovstvom zmiatol jazyk, poukazuje to na to, že pred zmätením boli všetci v jednote, a preto mali všetci ten istý charakter, a tým charakterom bolo náboženstvo založené na ľudských skutkoch — na rozdiel od tých v tej istej kapitole, ktorých

predstavuje Abrahám. Šém bol vernou dušou v Nimródovom čase. Historici poukazujú na Šéma ako na toho, kto zabil Nimróda, mocného buriča pred Hospodinom. Táto skutočnosť obostojí aj bez názorov historikov, lebo Šém je muž zmluvy, ktorý odvodzuje svoju krv od Noacha, muža zmluvy, ktorý odvodzuje svoju krv späť k Sétovi, ďalšiemu mužovi zmluvy, ktorý vstúpil do dejín zmluvy, aby nahradil svojho brata Ábela, ktorý bol ďalším mužom zmluvy a priamym potomkom Adama.

Jedenásta kapitola knihy Genezis predstavuje veľký spor medzi Kristom a Satanom v kontexte zmluvy života a zmluvy smrti. Nimród predstavuje veľkého lovca pred Hospodinom, lebo predstavuje cirkev, ktorá má mnoho oddaných prívržencov. Abram prostredníctvom Šéma predstavuje cirkev, ktorá má len málo oddaných prívržencov. Šém bol mužom zmluvy v čase, keď Nimród staval svoju vežu, no dve zmluvy v jedenástej kapitole nepredstavujú Šém a Nimród, ale Nimród a Abrahám. Pavol toto prorocké pravidlo jasne určuje.

Lebo tento Melchisedech, kráľ Salema, kňaz najvyššieho Boha, ktorý vyšiel v ústrety Abrahámovi, keď sa vracal po porážke kráľov, a požehnal ho; jemu dal aj Abrahám desiaty diel zo všetkého; on je podľa výkladu najprv Kráľ spravodlivosti a potom aj Kráľ Salema, to jest Kráľ pokoja; bez otca, bez matky, bez rodokmeňa, nemajúci ani počiatok dní, ani koniec života, ale pripodobnený Synovi Božiemu, zostáva kňazom naveky. Uvážte teda, aký veľký bol tento muž, ktorému aj patriarcha Abrahám dal desiatok z koristi.

A veru tí zo synov Léviho, ktorí prijímajú úrad kňazstva, majú podľa zákona prikázanie brať desiatky od ľudu, to jest od svojich bratov, hoci tí vyšli z bedier Abrahámových:

Ale ten, ktorého pôvod sa od nich neodvodzuje, prijal desiatky od Abraháma a požehnal toho, ktorý mal zasľúbenia. A bez akejkoľvek pochybnosti menší prijíma požehnanie od väčšieho. A tu prijímajú desiatky smrteľní ľudia; tam však ich prijíma ten, o ktorom sa vydáva svedectvo, že žije. A takpovediac, aj Lévi, ktorý prijíma desiatky, dal desiatky v Abrahámovi. Lebo ešte bol v bedrách svojho otca, keď sa s ním stretol Melchisedek. Hebrejom 7:1–10.

V predmete Melchisedeka je mnoho prítomnej pravdy, no ja iba poukazujem na to, že Pavol priamo učí, že prorocké charakteristiky zmluvných ľudí — a tým mám na mysli mužov a ženy v inšpirovanom svedectve, ktorých biblické svedectvo označuje medzník v prorockej línii Božej zmluvy s ľudstvom. Pavol učí, že Melchisedek, ktorý žil pred ustanovením lévijského kňazstva na Sinaji, a teda viac než štyristo rokov predtým, ako existovalo lévijské kňazstvo, prijal desiatok od Léviho. Aby človek mohol patriť do lévijského kňazstva, musel byť Léviovec, ktorý vedel preukázať svoj pokrvný pôvod od Léviho. Melchisedek nemohol preukázať, že jeho pôvod pochádzal z línie Léviho, lebo Lévi sa ešte nenarodil.

Línia proroctva, ktorá predstavuje Božiu zmluvu s Adamom a Evou, sú v skutočnosti dve zmluvy. Prvá bola zmluvou života s jednoduchou skúškou. Po páde a zlyhanej skúške nasledujúca zmluva zahŕňala krv baránka, aby poskytla odev. Potom nasledovala Božia zmluva s ľudstvom, predstavovaná dúhou, Noachom a bohoslužbou pri oltári. Potom prišla jedenásta kapitola knihy Genezis, kde sa začala Božia zmluva s vyvoleným ľudom, ktorý sa mal nazývať Hebreji. V každom z týchto príbehov sú biblické postavy mužmi alebo ženami zmluvy.

V jedenástej kapitole knihy Genezis je predstavený počiatok zmluvy života s vyvoleným ľudom, a je predstavený práve tam, kde Nimród ustanovuje zmluvu smrti, znázornenú tehľami a maltou, ktoré boli napodobeninou neotesaných kameňov a absencie malty, predstavovaných oltárom. Sestra Whiteová nás informuje, že oltár predstavuje Krista; preto Nimródovo náboženstvo, ktoré je falošným náboženstvom, predstavuje falošného Krista.

I riekli jeden druhému: Pod'te, narobme tehál a dobre ich vypál'me. A tehlu mali namiesto kameňa a smolu mali namiesto malty. Genesis 11:3.

A ak mi zhotovíš kamenný oltár, nepostavíš ho z tesaného kameňa; lebo ak naň pozdvihneš svoj nástroj, poškvriš ho. Exodus 20:25.

„Sme v nebezpečenstve miešať posvätné s obyčajným. Svätý oheň od Boha má byť používaný v našom úsilí. Pravým oltárom je Kristus; pravým ohňom je Duch Svätý. Toto je naša inšpirácia. Iba vtedy, keď Duch Svätý vedie a usmerňuje človeka, je bezpečným radcom. Ak sa odvrátíme od Boha a od Jeho vyvolených, aby sme sa dopytovali pri cudzích oltároch, bude nám odpovedané podľa našich skutkov.“ Selected Messages, kniha 3, 300.

Medzi inými pravdami je jedným z poučení, ktoré sa prorocky odvodzujú z jedenástej kapitoly Genezis, to, že predstavuje začiatok jednej prorockej línie. Noemova potopa označuje prorocké oddelenie. Keď Noe vyšiel z korábu, mal nastať nový spôsob uctievania, a spôsob uctievania vždy vytvára dve triedy ctiteľov, ako je to ukázané v dejinách Kaina a Ábela. Jedenásta kapitola Genezis predstavuje nový svet, s úvodnými dejinami, ktoré sa stávajú základným príbehom záverečných dejín, keď Boží ľud zmluvy posledných dní počas krízy nedeľného zákona povoláva robotníkov jedenástej hodiny z Babylona. Nimród je človekom hriechu počas krízy nedeľného zákona a Šém, ktorým je Abrahám, je mužom Božím v tej istej kríze. Rozptýlenie a pomätenie jazykov v jedenástej kapitole Genezis sa začalo čoskoro po tom, čo Noe vyšiel z korábu. Témou jedenástej kapitoly sú dve zmluvy a príbeh dosahuje svoj záver, keď je v dvadsiatej druhej kapitole predstavený tretí krok abrahámovskej zmluvy.

Jedenásta kapitola je alfa-históriou línie Abraháma, ktorá dosahuje omega-históriu v dvadsiatej druhej kapitole. Počiatkový príbeh Nimrodovho Bábelu a záverečný príbeh obetovania Izáka oba predstavujú konečný súd nad ľudstvom. Táto línia sa začína pri Nimrodovej veži a siaha až po obetovanie Izáka a vrcholí dvoma protikladnými obeťami. Nimrodova obeť prijíma Boží vykonávací súd a Abrahámov súd prijíma Božie požehnanie. Nimrod je alfa jedenástej kapitoly a Abrahám je omega dvadsiatej druhej kapitoly. Omega je vždy väčšia, prinajmenšom dvadsaťdvanásťnásobne podľa hebrejskej abecedy, a moc prejavená v zmätení jazykov a rozptýlení národov do šireho sveta bola ďaleko prekonaná mocou kríža. Nimrodova veža predstavuje Dvojičky z 11. septembra a obetovanie Izáka predstavuje nedeľný zákon.

Línia zmluvy s vyvoleným ľudom sa začína symbolom čísla jedenásť a končí symbolom dvadsaťdva. Táto línia sa končí pri uzavretí času milosti v alfa-histórii Nimróda a tiež v omega-histórii Abraháma. Samotná história Nimróda a Abraháma je predstavená v prvej knihe Biblie a je zasadená do kontextu zbierania trosiek po celkom nedávnom zničení Noachovou potopou. V prvej knihe Biblie znázornenie dvoch zmlúv poskytuje dvoch svedkov, ktorí

predkladajú uzavretie času milosti v línii od jedenástej až po dvadsiatu druhú kapitolu.

Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvrnený, nech je poškvrnený ešte; a kto je spravodlivý, nech koná spravodlivosť ešte; a kto je svätý, nech sa ešte posväčuje.
Zjavenie 22,11.

Nimrod je stále nespravodlivý a nečistý a Abrahám je stále spravodlivý a svätý, ako je to určené v alfe 1. Mojžišovej 11–22, a tiež v omega Zjavenia 22,11. Tesne pred uzavretím času milosti je vo verši 10 vyslovený výrok, aby sa nezapečatili slová proroctva tejto knihy. Tesne pred uzavretím času milosti má byť hneď v nasledujúcom verši v Zjavení proroctvo, ktoré má byť odpečatené. Dva verše po verši jedenásť Kristus poskytuje kľúč na odpečatenie tohto proroctva.

A povedal mi: „Nezapečat'uj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvrnený, nech zostáva poškvrnený ešte; a kto je spravodlivý, nech koná spravodlivosť ešte; a kto je svätý, nech sa posväčuje ešte.“ A hľa, prichádzam skoro a moja odplata je so mnou, aby som odplatil každému podľa toho, aké bude jeho dielo.

Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný. Zjavenie 22,10–13.

Dvadsiata druhá kapitola je omega kapitolou celej Biblie a kľúčom k otvoreniu proroctva v Zjavení, ktoré je zapečatené, je princíp, ktorý Kristus v prvej kapitole Zjavenia označil nad všetky ostatné. Prvá kapitola je prvým písmenom hebrejskej abecedy a dvadsiata druhá kapitola je posledným. Vo veršoch deväť až jedenásť prvej kapitoly sa Ján predstavuje a označuje Krista ako Alfú a Omegu.

Ja, Ján, ktorý som aj vašim bratom a spoluúčastníkom v súžení a v kráľovstve i v trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove, ktorý sa volá Patmos, pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista. Bol som v Duchu v deň Pánov a počul som za sebou mocný hlas ako hlas poľnice, ktorý hovoril: Ja som Alfa a Omega, prvý a posledný; a: Čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: do Efezu, do Smyrny, do Pergama, do Tyatír, do Sard, do Filadelfie a do Laodicey. Zjavenie 1:9–11.

V jedenástom verši je Ján na Patmose, no v dvanástom verši sa obracia a od tej chvíle je v nebeskej svätyni. Teda vo veršoch 9/11 nachádzame Jánovo svedectvo, ktoré označuje Ježiša ako Alfú a Omegu, čo Ježiš už o sebe samom vyhlásil vo verši 8:

Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, hovorí Pán, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, Všemohúci. Zjavenie 1:8.

V ôsmom verši Ján zapisuje, čo počul, ako Kristus hovorí o sebe samom. Vo veršoch deväť až jedenásť hovorí Ján o sebe. To predstavuje dvoch svedkov v prvých jedenástich veršoch, ktorí označujú Krista ako Alfú a Omegu. Verše deväť až jedenásť predstavujú samostatný myšlienkový celok. Hoci sú spojené s celou kapitolou, v týchto veršoch Ján hovorí o sebe, zatiaľ čo vo veršoch štyri až osem Ján hovorí v mene Božstva k Jeho cirkvám. Vo verši štyri sa začína myšlienkový celok, ktorý sa končí vo verši osem. To je zrejme z úvodných charakteristík Krista, ktorý bol, ktorý je a ktorý má ešte prísť, pričom je takto označený vo verši štyri a potom opäť vo verši osem.

Ján siedmim cirkvám, ktoré sú v Ázii: milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý prichádza; a od siedmich Duchov, ktorí sú pred jeho trónom; a od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorodený z mŕtvych a knieža kráľov zeme. Jemu, ktorý si nás zamiloval a umyl nás od našich hriechov vo svojej vlastnej krvi, a učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a svojmu Otcovi, jemu sláva a panstvo na veky vekov. Amen. Hľa, prichádza s oblakmi; a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli; a všetky kmene zeme budú nariekať pre neho. Áno, amen.

Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, hovorí Pán, ktorý je, ktorý bol a ktorý má prísť, Všemohúci. Zjavenie 1:4–8.

Prvé tri verše prvej kapitoly predstavujú zjavenie Ježiša Krista, ktoré je odpečatené práve pred uzavretím času milosti, lebo tretí verš hovorí: „lebo čas je blízko.“ „Čas je blízko“ je totožné vyjadrenie s desiatym veršom dvadsiatej druhej kapitoly, ktorý hovorí: „nezapečatuj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko.“ Proroctvom, ktoré je odpečatené, je Zjavenie Ježiša Krista.

Štvrtý verš začína odpečatovanie a štvrtý verš sa začína Jánovým svedectvom: „Ja, Ján,“ a potom vo verši osem je to Kristus, kto sa sám označuje. Ľudský svedok v prvom z týchto piatich veršov a božský svedok na konci. Verš štyri označuje nebeského Otca ako toho, „ktorý je, ktorý bol a ktorý príde.“ Verš osem označuje Krista ako toho, „ktorý je, ktorý bol a ktorý príde.“

Kľúčom k odpečateniu Zjavenia Ježiša Krista je princíp alfy a omeg y. Ako Prvý a Posledný Kristus jestvuje aj v prítomnosti, hoci bol v minulosti a bude v budúcnosti. Skutočnosť, že Ježiš i Otec sú Bohom, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde, je ďalším predstavením Krista ako Alfy a Omegy. On je Alfa a Omega, Prvý i Posledný, Počiatok i Koniec, a bol na počiatku a bude na konci. „Kľúče“ kráľovstva, ktoré sú dané cirkvi v Cézarei Filipovej, sú zároveň aj „kľúčom“ položeným na plece Eliakíma v Izaiášovi 22:22. Alfou knihy Zjavenia je prvá kapitola a omegou je dvadsiata druhá kapitola, takže v kapitolách Zjavenia nachádzame celú hebrejskú abecedu. Trinásta kapitola predstavuje vzburu Spojených štátov a potom i sveta. Prvá kapitola predstavuje Krista ako Alfú a Omegu a dvadsiata druhá kapitola tú istú pravdu stotožňuje, avšak v súvislosti s odpečatením spomenutým v prvej kapitole. Prvá, trinásta a dvadsiata druhá kapitola predstavujú tri hebrejské písmená, ktoré spolu tvoria slovo „pravda“.

V dvadsiatej tretej kapitole Matúša Ježiš vyslovuje osem beda nad farizejmi a saducejmi. V poslednom verši dvadsiatej druhej kapitoly sa Kristov styk s hašterivými Židmi skončil záhadou o Dávidovi, záhadou, ktorú možno vyriešiť len vtedy, ak rozumiete princípu alfy a omegy.

Keď sa farizeji zhromaždili, Ježiš sa ich opýtal: „Čo si myslíte o Kristovi? Čí je syn?“

Hovorí mu: Syn Dávidov.

Hovorí im: Ako ho teda Dávid v Duchu nazýva Pánom, keď hovorí: Pán povedal môjmu Pánovi: Sed' po mojej pravici, dokiaľ nepoložím tvojich nepriateľov za podnož tvojim nohám? Ak ho teda Dávid nazýva Pánom, ako je jeho synom?

A nikto mu nemohol odpovedať ani slova; a od toho dňa sa ho už nikto neodvážil viac spytovať. Matúš 22:41–46.

Záver dvadsiatej druhej kapitoly označuje medzník dejín zmluvy. Jeremiáš sa takisto zaoberá touto líniou pravdy:

Slovo, ktoré prišlo k Jeremiášovi od Hospodina: Postav sa do brány Hospodinovho domu a ohlasuj tam toto slovo a povedz: Čujte slovo Hospodinovo, všetci z Júdu, ktorí vchádzate týmito bránami, aby ste sa klaňali Hospodinovi. Takto hovorí Hospodin zástupcov, Boh Izraela: Napravte svoje cesty a svoje skutky a dám vám bývať na tomto mieste. Nespoliehajte sa na lživé slová, keď hovoria: Chrám Hospodinov, chrám Hospodinov, chrám Hospodinov je toto.

Lebo ak dôkladne napravíte svoje cesty a svoje skutky; ak budete dôkladne vykonávať súd medzi človekom a jeho blížnym; ak nebudete utláčať cudzinca, sirotu a vdovu a nebudete na tomto mieste prelievať nevinnú krv, ani chodiť za inými bohmi na svoju vlastnú skazu: vtedy spôsobím, že budete bývať na tomto mieste, v krajine, ktorú som dal vašim otcom, od vekov až na veky. Hľa, dôverujete lživým slovám, ktoré nemôžu prospieť. Či budete kradnúť, vraždiť a cudzoložiť, falošne prisahať, páliť kadidlo Bálovi a chodiť za inými bohmi, ktorých nepoznáte; a potom prídete a postavíte sa pred mnou v tomto dome, ktorý sa nazýva mojím menom, a poviete: Sme vyslobodení, aby sme mohli páchať všetky tieto ohavnosti?

Či sa tento dom, ktorý je nazvaný mojím menom, stal vo vašich očiach pelešou lotrov? Hľa, aj ja som to videl, hovorí Hospodin. Ale choďte teraz na moje miesto, ktoré bolo v Šíle, kde som spočiatku položil svoje meno, a pozrite, čo som mu učinil pre bezbožnosť svojho ľudu Izraela.

A teraz, pretože ste páchali všetky tieto skutky, hovorí Hospodin, a hoci som k vám hovoril, včas vstávajúc a hovoriac, nepočúvali ste; a volal som vás, no neodpovedali ste; preto urobím tomuto domu, ktorý sa nazýva mojím menom, v ktorý dúfate, a miestu, ktoré som dal vám i vašim otcom, tak, ako som urobil Šílu. A odvrhnem vás pred svojou tvárou, ako som odvrhol všetkých vašich bratov, celé semeno Efraimovo. Preto sa nemodli za tento ľud, ani za nich nepozdvihuj volanie ani modlitbu, ani sa za nich u mňa neprihovaráj, lebo ťa nevyslyším. Jeremiáš 7:1–16.

Jeremiášovi bolo povedané, aby sa nemodlil za staroveký Izrael, lebo dospeli do bodu, z ktorého niet návratu, tak ako aj hašteriví Židia na konci dvadsiatej druhej kapitoly. Keď sa Mojžiš (muž zmluvy) stretol s Božím rozhodnutím zničiť vyvolený ľud zmluvy, prihováral sa modlitbou. V siedmej kapitole je Jeremiášovi povedané, aby sa nemodlil za ten istý ľud zmluvy. Prorocké dejiny Šíla sú označené ako dôkaz, riadok na riadok, o tom, že Boh zavrhuje vyvolený ľud zmluvy, keď jeho hriech dosiahne nevykúpiteľný bod, ako je to vyjadrené v jednom verši.

Efraim je spojený s modlami; nechaj ho na pokoji. Ozeáš 4,17.

V dejinách zmluvy je bod, v ktorom Boh ukončuje svoj zmluvný vzťah, osobitným medzníkom. Odmietnutie správy Jozuu a Káleba, ktoré označuje desiatu skúšku, je ďalším príkladom. O niekoľko kapitol neskôr je aj Jeremiášovi povedané, aby sa za tento ľud nemodlil.

Preto sa ty nemodli za tento ľud a nepozdvihuj za nich volanie ani modlitbu; lebo ich nevyslyším v čase, keď budú ku mne volať pre svoje súženie. Jeremiáš 11:14.

V siedmej kapitole je vyvrhnutie Laodicejčanov pri nedeľnom zákone, ako je znázornené symbolikou Šíloach, a je určené to, čo On „učiní“ v blízkej budúcnosti.

Preto naložím s týmto domom, ktorý sa nazýva mojím menom a v ktorý dúfate, i s miestom, ktoré som dal vám a vašim otcom, tak, ako som naložil so Šílom. A zavrhnem vás pred svojej tváre, ako som zavrhol všetkých vašich bratov, celé semeno Efrajimovo. Preto sa nemodli za tento ľud, ani za nich nepozdvihuj volanie ani modlitbu, ani sa za nich neprihovárať u mňa, lebo ťa nevyslyším. Jeremiáš 7:14–16.

V jedenástej kapitole sa príkaz neprosiť v modlitbe týka strachu, ktorý zachváti Laodicejčanov, keď sa ocitnú v čase súženia, ktorý nasleduje po nedeľnom zákone. Strach, ktorý prežívajú, je zasadený do dejín ich odmietnutia zmluvy.

Počujte slová tejto zmluvy a hovorte mužom Judska i obyvateľom Jeruzalema; a povedz im, Takto hovorí Pán, Boh Izraela;

Prekliaty nech je muž, ktorý neposlúcha slová tejto zmluvy, ktorú som prikázal vašim otcom v deň, keď som ich vyviedol z egyptskej krajiny, zo železnej pece, hovoriac: Poslúchajte môj hlas a čiňte podľa všetkého, čo vám prikazujem; tak budete mojím ľudom a ja budem vašim Bohom; aby som splnil prísahu, ktorou som prisahal vašim otcom, že im dám krajinu oplývajúcu mliekom a medom, ako je to dnes.

Nato som odpovedal a povedal: Nech sa tak stane, Pane. Potom mi Pán povedal,

Ohlasuj všetky tieto slová v mestách Judska i na uliciach Jeruzalema a povedz: Počujte slová tejto zmluvy a plňte ich. Lebo som naliehavo napomínal vašich otcov odo dňa, keď som ich vyviedol z egyptskej krajiny, až do tohto dňa, včas ráno vstávajúc a napomínajúc ich slovami: Poslúchajte môj hlas. Ale oni nepočúvali ani nenaklonili svoje ucho, ale každý chodil podľa zatvrdenosti svojho zlého srdca; preto uvediem na nich všetky slová tejto zmluvy, ktoré som im prikázal plniť, ale oni ich neplnili.

A Hospodin mi povedal: Medzi mužmi Júdu a medzi obyvateľmi Jeruzalema sa našlo sprisahanie. Obrátili sa späť k nepravostiam svojich otcov, ktorí odmietli počúvať moje slová, a chodili za inými bohmi, aby im slúžili. Dom Izraela i dom Júdu porušili moju zmluvu, ktorú som uzavrel s ich otcami.

Preto takto hovorí Hospodin: Hľa, uvediem na nich zlo, z ktorého nebudú môcť uniknúť; a hoci budú ku mne volať, nevyslyším ich. Vtedy pôjdu mestá Judska a obyvatelia Jeruzalema a budú volať k bohom, ktorým pália kadidlo, ale tí ich vôbec nezachránia v čase ich súženia. Lebo podľa počtu tvojich miest boli tvoji bohovia, ó, Júda; a podľa počtu ulíc Jeruzalema ste postavili oltáre tej hanebnej veci, oltáre na pálenie kadidla Bálovi.

Preto sa ty nemodli za tento ľud ani za nich nepozdvihuj volanie ani modlitbu, lebo ich nevypočujem v čase, keď budú ku mne volať pre svoje súženie. Jeremiáš 11:1–14.

Vzkriesenie kandidátov, ktorí majú byť medzi stoštyridsiatimi štyrmi tisícmi, je označené v Zjavení 11,11; a ich konečné zhromaždenie je označené v Izaiášovi 11,11; a vonkajšia línia draka,

šelmý a falošného proroka je označená v Danielovi 11,11; Súd nedeľného zákona nad kúkoľom je označený v Ezechieli 11,11 a trest a strach, ktoré prichádzajú na pochaté panny, sú označené v Jeremiášovi 11,11.

Príkaz neprosiť za tento ľud je orientačným bodom v posledných veršoch dvadsiatej druhej kapitoly Matúša a dvadsiata tretia kapitola označuje osem beda nad adventizmom. Dvadsiatá tretia kapitola je buď 22. október 1844, alebo nedeľný zákon. Oba tieto orientačné body sú naplnením manželstva a manželstvo je medzi nevestou a ženichom, ktorí sa spájajú v jedno telo. Dovršenie manželstva predstavuje zmierenie, čiže „at-one-ment“. Človek bol stvorený na obraz Boží a stvoril ich ako muža a ženu. Ich potomstvo je znázornené dvadsiatimi tromi chromozómami od muža a dvadsiatimi tromi od ženy. Spolu ich štyridsaťšesť chromozómov tvorí chrám. Každý jednotlivec je chrámom, lebo či neviete, že ste chrámom Pánovým?

Dovršenie manželstva, keď sa tí dvaja stanú jedným, je spojením dvoch chrámov po dvadsaťtri, aby vytvorili jeden chrám štyridsaťšesť. Kristus je ten, kto buduje chrám, a svoju cirkev buduje ako ženský chrám, ktorý sa má spojiť s Jeho mužským chrámom. Toto spojenie nastáva vtedy, keď je ľudský chrám zjednotený s Božským v Najsvätejšom mieste Božieho chrámu. „Dvadsaťtri“ je symbolom zapečatenia sto štyridsiatich štyroch tisíc a toto dielo sa začalo na konci prorockta o dvetisícristo rokoch. Matúš dvadsaťtri je výrok proti laodicejským adventistom siedmeho dňa, ktorí sú falzifikátom sto štyridsiatich štyroch tisíc.

Stoštyridsaťštyri tisíc sú ôsmy, ktorý je zo siedmich, a sú to tí, ktorí sú vzkriesení v ôsmy deň, a sú to osem duší v Noemovom korábe; sú to osem potomkov Séta a pečať na ich čelách bola predobrazená obriezku, ktorá sa vykonávala na ôsmy deň. Sú to kňazi, ktorí sú pomazaní do služby v ôsmy deň, a vyhlásenie ôsmich beda nad adventizmom v dvadsiatej tretej kapitole je vyhlásením proti falošnej osmičke.

Vyhláseniu beda nad nerozumnými pannami predchádza spečatenie Božieho ľudu v poslednom verši dvadsiatej druhej kapitoly. Dvadsiatá druhá kapitola sa zhoduje s dvadsiatou druhou kapitolou v 1. Mojžišovej, lebo prvá kniha Starej zmluvy je predobrazom prvej knihy Novej zmluvy. V strede prorockej línie od Matúša jedenásť po dvadsiatu druhú kapitolu, predstavujúcej dvanásť kapitol, a šiestou z týchto dvanástich kapitol je šestnásta kapitola, kde bolo meno Šimona Barjónu zmenené na Petra.

A ja ti hovorím, že ty si Peter, a na tejto skale postavím svoju cirkev; a brány pekla ju nepremôžu. Matúš 16,18.

V Matúšovi 11 až 22 je 459 veršov. Stredným veršom je verš 17 v 16. kapitole, avšak tento verš nemožno oddeliť od veršov 18 a 19, lebo tvoria jeden výrok.

A Ježiš mu odpovedal: Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. A ja ti hovorím, že ty si Peter, a na tejto skale zbudujem svoju cirkev, a brány pekla ju nepremôžu. A tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva; a čokoľvek zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi. Matúš 16:17–19.

Samotný stred kapitol jedenásť až dvadsaťdva tvorí základné zmluvné vyhlásenie kresťanstva. V tomto vyhlásení je Šimonovo meno zmenené na Peter, čo; keď uplatníte číselné poradie, ktoré má každé písmeno anglického jazyka; napríklad „a“ je jedna a „z“ je dvadsaťšesť — zistíte, že „p“ je 16, „e“ je 5 a „t“ je 20, a ďalšie „e“ je 5 a „r“ je 18. Keď vynásobíte $16 \times 5 \times 20 \times 5 \times 18$, výsledok je 144 000, a odkaz na zmenu Petrovho mena, symbol zmluvného vzťahu, sa nachádza v kapitole 16, verši 18, pričom prvé písmeno mena Peter je číslo 16 a posledné písmeno je číslo 18. Toto všetko sa nachádza v strede dvanástich kapitol, ktoré sa začínajú symbolom jedenásť a končia symbolom dvadsaťdva.

Táto línia sa nachádza aj v kapitolách jedenásť až dvadsaťdva knihy Genezis a v tejto línii je 305 veršov, čo určuje sedemnástu kapitolu a jedenásty verš ako stred tejto línie. Táto línia dvanástich kapitol prvej knihy Starého zákona označuje zmluvu s Abrahámom a predstavuje alfa líniu, ktorá sa stretáva s omega líniou v tých istých kapitolách prvej knihy Nového zákona. Stred línie omegy v Matúšovi je vrcholom zmluvného vzťahu sto štyridsaťštyri tisíc, ktorí sú znamením zmluvy, pozdvihnutým pri nedeľnom zákone. Stredový verš línie Genezis označuje nielen stredový verš, ale aj druhý, čiže prostredný krok trojnásobnej zmluvy s Abrahámom, a rovnako významne aj znamenie zmluvy.

A obrežete telo svojej predkožky; a bude to znamením zmluvy medzi mnou a vami. 1.
Mojžišova 17:11.

V nasledujúcom článku budeme v týchto veciach pokračovať.

„Potom, keď odmetával špinu a smeti, falošné drahokamy a falošné mince, všetko sa zdvihlo a vyšlo von oknom ako oblak, a vietor to odniesol preč. V tom ruchu som na okamih zavrel oči; keď som ich otvoril, všetky smeti boli preč. Vzácne drahokamy, diamanty, zlaté a strieborné mince ležali v hojnom rozptýlení po celej miestnosti.

„Potom položil na stôl schránku, omnoho väčšiu a krajšiu než tú predošlú, a po hrstiach pozbieral drahokamy, diamanty i mince a hádzal ich do schránky, až kým nezostal ani jeden, hoci niektoré z diamantov neboli väčšie než špička špendlíka.

„Potom ma vyzval, aby som ‚prišiel a videl‘.“

„Pozrela som sa do schránky, ale môj zrak bol oslepený tým pohľadom. Žiarili desaťnásobne väčšou slávou než predtým. Myslela som si, že boli vyčistené v piesku nohami tých bezbožných osôb, ktoré ich rozmetali a pošliapali v prachu. Boli v schránke usporiadané v nádhernom poriadku, každá na svojom mieste, bez akejkoľvek viditeľnej námahy muža, ktorý ich tam vložil. Vykríkla som od samej radosti, a ten výkrik ma prebudil.“ Early Writings, 83.

„Príchod Pána oddaľujete príliš ďaleko. Videla som, že neskorý dážď prichádzal [tak náhle ako] polnočné volanie, a s desaťnásobnou mocou.“ Spalding and Magan, 5.

A vo všetkých veciach múdrosti a rozumnosti, na ktoré sa ich kráľ vypytoval, ich zistil desať ráz lepších než všetkých veštcov a hviezdoprávcov, ktorí boli v celom jeho kráľovstve. Daniel 1,20.